

QUESTIONS MUNICIPALS

AIGUES DE SANT ROC

Com a terme de la serie d'articles publicats, fins ara, referents a les aigues de St. Roc, anem a exposar les reformes que creiem convenient aplicar per a que millori el sistema de conducció de les mateixes.

Fer la crítica d'una obra realitzada és lo menys difícil, principalment quan els seus defectes són tan palmaris com els que he pretinut exposar adoleix el vell procediment empleat per a conduir aquelles aigues. I jo l'he feta aquesta crítica, dura, pertinaç, jo que m'estimo tan les aigues de St. Roc per lo molt que valen i per lo molt que hi he treballat; però és per aixó mateix que jo desitjo, després d'haver fet ressaltar els més petits i greus defectes, que aquets se corretjeixin o desapareguin per complert, posant en pràctica, allà on sigui necessari, altres millors medis que 'ns senyalen els avenços del nostre temps. Desterrem les anticuades costums que s'han involucrat en l'assumptu que si a pocs beneficien, perjudiquen en canvi a molts; implantem poc a poc, però d'una manera continuada amplies reformes d'eficacia, que'ls bons fruits després trets dels treballs nostres han d'esser per al major esplendor de la ciutat. La satisfacció que'n l'avenir lograrem gosar contemplant les noves ufanies, serà la més valiosa recompensa que podrem ostentar en el nostre cor olofi.

*
**

En la sucinta exposició de reformes aplicables que vaig a fer, adoptaré l'ordre invers al que havia seguit anteriorment, perque la seva importancia creix a mida que 'ns acostem a l'origen de l'aigua; i aixís crec millor tractar de les de menys valor factible, per a poguer detenir-me després en les que són més necessaries i interessants, infiltrant d'aquesta manera una clara idea de lo que deuria ser el sistema de conducció.

Aigues sobrants.—Respecte d'elles he ja manifestat en l'article precedent que poden utilitzar-se en casos necessaris, sempre i quan no 'n quedin perjudicades les fonts públiques, car la aigua que a elles vá há d'esser per a ús de la població i més per a aquells que no'n tenen en llur domicili; i per aixó jamai l'aigua—a no ser la que sobra—ha d'emplear-se en altres serveis distints de l'expressat.

Repartidors: Avui hi há alguns plumistes que reben l'aigua per trampilló, perque, convensuts del mal servei que rendeixen els repartidors degut als defectes que'n son dia vaig posar en evi-

dencia, ajudaren al Municipi per a fer-los desaparíexer, substituint-los pel nou aparell perfectament regular i higiènic. Com que aixó ha de esser obra de la voluntat dels plumistes, a ells me dirigeixo per a que procurin implantar l'excel·lent sistema de trampilló, puix aixís sempre tindran l'aigua que'ls correspón, i pura com la que disfruten els abonats a l'elevada, tantost es posi en pràctica la conducció per tuberíes.

Manantial i conduccions: Després de lo expressat en la descripció dels defectes, no cal dir que soc ferm partidari—exagerat si 's vol—de la canalització per medi de tuberíes, per esser lo únic que recull tota l'aigua del manantial i la traslada amb tota la seva puresa a nostres domicilis. Per tant, crec que s'han d'abandonar per complert les mines construïdes, a no ser que aquestes fossin més fondes que l'origen de l'aigua, ja que aixís podrien instal·lar-se els tubes en el sols de les mateixes i elles servirien per a protegir-los i vigilar-los per si tinguéssim pèrdues d'aigua; però tal com están en la actualitat es quasi impossible utilitzar-les, car seria necessari un grandió trevall per a posar-les en les degudes condicions, i difícil la seva instal·lació per falla de lloc. Per aixó crec imprescindible l'adquisició d'un bon sistema de tuberíes—que podrien esser de ciment armat—capaces de portar amb un desnivell de cinc o sis pams, de St. Roc a Olot, cinc cents litres d'aigua per minut qu'és la que's necessita per a abastir a tots els plumistes i les fonts a raig obert. Aquestes tuberíes podrien instal·lar-se en el sol del dipòsit, i, passant pel passeig de les fonts, fer-les atravesar el riu pel mateix punt on estava enclavat el sifón de la tubería vella, seguir el passeig de St. Roc i de Barcelona i anar a trovar la tubería del Parc que reparteix l'aigua a la ciutat.

Té medis l'Ajuntament per a disposar la nova canalització? Ens consta que de moment no; però com que'n el pressupost de 1916 hi van consignades per quarta i darrera vegada 6.210'31 pessetes a favor de la casa Tomas per a pagar les tuberíes adquirides per al projecte d'aigues elevades, podria sostenir la mateixa consignació per un any més, senyalant-la en el pressupost de 1917 per a l'objecte de que tractem; amb la qual cosa se tindria poc menys que lo suficient per a portar a terme l'imperiosa reforma.

Les notes aquestes ja són escrites amb la deguda extensió per a que's tinguin les dades necessaries per a son estudi, i, vista la seva facilitat, no's deixi passar l'any 1917 sense realitzar obra tan important.

He de manifestar per últim i per a acabar de una vegada tot lo que té relació amb les aigues de St. Roc, que encara queda per perfeccionar